

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 201/2016-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 10239/2015 až sp. zn. Rvp 10242/2015, sp. zn. Rvp 10726/2015, sp. zn. Rvp 11084/2015 až sp. zn. Rvp 11088/2015, sp. zn. Rvp 11824/2015, sp. zn. Rvp 12212/2015, sp. zn. Rvp 12213/2015, sp. zn. Rvp 12215/2015, sp. zn. Rvp 13066/2015, sp. zn. Rvp 13067/2015, sp. zn. Rvp 13511/2015, sp. zn. Rvp 13607/2015, sp. zn. Rvp 13608/2015, sp. zn. Rvp 13762/2015, sp. zn. Rvp 13763/2015, sp. zn. Rvp 14205/2015, sp. zn. Rvp 14410/2015, sp. zn. Rvp 14411/2015, sp. zn. Rvp 14653/2015 až sp. zn. Rvp 14657/2015, sp. zn. Rvp 14977/2015, sp. zn. Rvp 15560/2015 až sp. zn. Rvp 15567/2015, sp. zn. Rvp 15656/2015 až sp. zn. Rvp 15658/2015, sp. zn. Rvp 16909/2015 až sp. zn. Rvp 16912/2015 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Okresného súdu Žilina, Okresného súdu Čadca, Okresného súdu Ružomberok, Okresného súdu Dolný Kubín, Okresného súdu Liptovský Mikuláš a Okresného súdu Námestovo a následne postupom Krajského súdu v Žiline a ich uzneseniami uvedenými v prílohe rozhodnutia a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 10239/2015 až sp. zn. Rvp 10242/2015, sp. zn. Rvp 10726/2015, sp. zn. Rvp 11084/2015 až sp. zn. Rvp 11088/2015, sp. zn. Rvp 11824/2015, sp. zn. Rvp 12212/2015, sp. zn. Rvp 12213/2015, sp. zn. Rvp 12215/2015, sp. zn. Rvp 13066/2015, sp. zn. Rvp 13067/2015, sp. zn. Rvp 13511/2015, sp. zn. Rvp 13607/2015, sp. zn. Rvp 13608/2015, sp. zn. Rvp 13762/2015, sp. zn. Rvp 13763/2015, sp. zn. Rvp 14205/2015, sp. zn. Rvp 14410/2015, sp. zn. Rvp 14411/2015, sp. zn. Rvp 14653/2015 až sp. zn. Rvp 14657/2015, sp. zn. Rvp 14977/2015, sp. zn. Rvp 15560/2015 až sp. zn. Rvp 15567/2015, sp. zn. Rvp 15656/2015 až sp. zn. Rvp 15658/2015, sp. zn. Rvp 16909/2015 až sp. zn. Rvp 16912/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 10239/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli od 6. júla 2015 do 21. decembra 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Okresného súdu Žilina, Okresného súdu Čadca, Okresného súdu Ružomberok, Okresného súdu Dolný Kubín, Okresného súdu Liptovský Mikuláš a Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresné súdy“) a následne postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský

súd“) a ich uzneseniami uvedenými v prílohe rozhodnutia (ďalej len „napadnuté uznesenia okresných súdov“ a „napadnuté uznesenia krajského súdu“).

Sťažovateľka v predostretej argumentácii (už mnohonásobne a pravidelne sa opakujúcej, pozn.) atakuje závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti okresných súdov, ako aj krajského súdu, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich a zároveň poskytuje ústavnému súdu vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na uvedené konania.

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že napadnutými uzneseniami okresných súdov a krajského súdu došlo k porušeniu ňou označených práv zaručených v ústave, dohovore, dodatkovom protokole a charte, zruší napadnuté uznesenia krajského súdu a napadnuté uznesenia okresných súdov a veci vráti okresným súdom na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadost'učinenie a úhradu trov konania.

Okrem toho sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd vydal aj dočasné opatrenie, ktorým by odložil vykonateľnosť napadnutých uznesení krajského súdu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 10239/2015 až sp. zn. Rvp 10242/2015, sp. zn. Rvp 10726/2015, sp. zn. Rvp 11084/2015 až sp. zn. Rvp 11088/2015, sp. zn. Rvp 11824/2015, sp. zn. Rvp 12212/2015, sp. zn. Rvp 12213/2015, sp. zn. Rvp 12215/2015, sp. zn. Rvp 13066/2015, sp. zn. Rvp 13067/2015, sp. zn. Rvp 13511/2015, sp. zn. Rvp 13607/2015, sp. zn. Rvp 13608/2015, sp. zn. Rvp 13762/2015, sp. zn. Rvp 13763/2015, sp. zn. Rvp 14205/2015, sp. zn. Rvp 14410/2015, sp. zn. Rvp 14411/2015, sp. zn. Rvp 14653/2015 až sp. zn. Rvp 14657/2015, sp. zn. Rvp 14977/2015, sp. zn. Rvp 15560/2015 až sp. zn.

Rvp 15567/2015, sp. zn. Rvp 15656/2015 až sp. zn. Rvp 15658/2015, sp. zn. Rvp 16909/2015 až sp. zn. Rvp 16912/2015 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

K namietanému porušeniu označených práv napadnutými uzneseniami okresných súdov

V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. m. m. I. ÚS 103/02, I. ÚS 6/04, II. ÚS 122/05, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06). Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05).

Pokiaľ ide o postup okresných súdov a napadnuté uznesenia okresných súdov, ústavný súd vzhľadom na už uvedené poukazuje na skutočnosť, že proti týmto bolo možné podať odvolanie ako riadny opravný prostriedok (čo sťažovateľka aj využila), a preto ňou podané sťažnosti v tejto ich časti bolo potrebné odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pozornosti ústavného súdu nad rámec uvedeného neušlo, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu, ktorý koncipoval aj samotné sťažnosti podané ústavnému súdu, s návrhmi nedoručila i napadnuté uznesenia okresných súdov. Predloženie rozhodnutia všeobecného súdu, proti ktorému sťažnosť smeruje, je pritom podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde zákonom danou podmienkou konania pred ústavným súdom.

Vzhľadom na konštantnú prax ústavného súdu pri posudzovaní opakujúcich sa neúplných a neakceptovateľných podaní sťažovateľky, právne zastúpenej kvalifikovaným právnym zástupcom, ústavný súd poznamenáva, že v prípade napadnutých uznesení okresných súdov by tu bol dôvod i na ich odmietnutie z dôvodu nedostatku náležitostí predpísaných zákonom (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

K namietanému porušeniu označených práv napadnutými uzneseniami krajského súdu

Ústavný súd po preskúmaní predmetu týchto sťažností a v kontexte aj svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov vo vzťahu k právnemu posudzovaniu notárskych zápisníc, ako aj rozsudkov rozhodcovského súdu ako exekučných titulov koncipovaných na podklade neprijateľných podmienok v úverových zmluvách vrátane posúdenia zmlúv o úvere koncipovaných formulárovou formou ako spotrebiteľských zmlúv v nadväznosti na podmienky v nich uvedené vrátane záverov vyplývajúcich z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) vo veci Banif Plus Bank Zrt proti CsabaCipani a spol. sp. zn. C-472/11 z 21. februára 2013, ako aj postup všeobecných súdov v rozpore s § 57 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a krajského súdu v odvolacom konaní v rozpore s § 214 ods. 1 OSP a v neposlednom rade vo vzťahu k prejudiciálnemu konaniu. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii

a skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj v prípadoch predošlých, dospel ústavný súd k záveru, že vzhľadom na to, že sťažovateľke sú notoricky známe dôvody odmietnutia sťažností v úplne rovnakých prípadoch a ustálený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku v závislosti od predmetu napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov a ňou použitej argumentácie bez relevantných zmien, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s odôvodnením svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 220/2011 z 9. júna 2011, sp. zn. I. ÚS 227/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. I. ÚS 379/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 381/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 410/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. I. ÚS 3/2013 zo 16. januára 2013, sp. zn. I. ÚS 110/2013 z 20. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 146/2013 z 13. marca 2013, sp. zn. I. ÚS 157/2013 z 13. marca 2013, sp. zn. I. ÚS 745/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. I. ÚS 99/2014 z 5. marca 2014, sp. zn. I. ÚS 100/2014 z 5. marca 2014, sp. zn. II. ÚS 473/2011 z 20. októbra 2011, II. ÚS 303/2011 z 24. augusta 2012, sp. zn. II. ÚS 337/2012 z 13. septembra 2012, sp. zn. II. ÚS 62/2013 z 30. januára 2013, sp. zn. II. ÚS 79/2013 z 7. februára 2013, sp. zn. II. ÚS 365/2013 z 26. júna 2013, sp. zn. II. ÚS 344/2013 z 19. júna 2013, sp. zn. II. ÚS 562/2013 z 30. októbra 2013, sp. zn. III. ÚS 178/2014 z 4. marca 2011, sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. III. ÚS 397/2011 z 27. septembra 2011, sp. zn. III. ÚS 488/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. III. ÚS 7/2013 z 15. januára 2013, sp. zn. III. ÚS 453/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 173/2014 z 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 176/2014 z 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 178/2014 z 4. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 214/2014 z 25. marca 2014, sp. zn. III. ÚS 297/2014 z 24. apríla 2014, sp. zn. IV. ÚS 299/2012 z 7. júna 2012, sp. zn. IV. ÚS 467/2012 z 18. septembra 2012, sp. zn. IV. ÚS 50/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 51/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 52/2013 z 31. januára 2013, sp. zn. IV. ÚS 181/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 182/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 183/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 186/2014 z 20. marca 2014, sp. zn. IV. ÚS 187/2014 z 20. marca 2014 atď.), ktoré skončili odmietnutím podobných a opakujúcich sa sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených.

Ústavný súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na svoje už citované svoje rozhodnutia. Zároveň ústavný súd prízvukuje, že sťažovateľka ani nevzniesla žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozsudok ESĽP vo veci Lino Carlos Varela Assalino proti Portugalsku z 25. 4. 2002, sťažnosť č. 64336/01, ako aj rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 218/2009, sp. zn. 3 Cdo 51/2011, sp. zn. 3 Cdo 186/2012, sp. zn. 7 Cdo 56/2011).

Na podporu svojej argumentácie ústavný súd upriamuje pozornosť sťažovateľky aj na rozhodnutia Súdneho dvora sp. zn. C-76/10 zo 16. novembra 2010 vydané vo veci iniciovanej sťažovateľkou, ako aj na ďalšiu početnú judikatúru Súdneho dvora (napr. C-240/98 až C-244/98, C-473/00, C-168/05, C-243/08, C-40/08, C-227/08 a C-76/10) dotýkajúcu sa problematiky spotrebiteľského práva, ktoré podporujú právne závery ústavným súdom predstreté v jeho predošlých rozhodnutiach a ktoré sú aj sťažovateľke notoricky známe. V ostatnom poukazuje na rozsudok Súdneho dvora z 27. februára 2014 vo veci sp. zn. C 470/12, bod 41 (v rámci sporu, ktorého účastníkom je sťažovateľka, pozn.), v ktorom Súdny dvor výslovne deklaroval, že *„možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice 93/13, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou, a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky z 21. novembra 2002, Cofidis, C 473/00, Zb. s. I 10875, bod 32, a MostazaClaro, C 168/05, Zb. s. I 10421, bod 25)“*.

Ústavný súd taktiež dodáva, že v súčasnom období platná právna úprava formulovaná v § 58 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ktorá bola zavedená zákonom č. 335/2012 Z. z. a je účinná od 1. januára 2013, počíta s možnosťou nariadenia

pojednávania pred rozhodnutím exekučného súdu o zastavení vedeného exekučného konania podľa § 57 ods. 1 písm. a) až j) Exekučného poriadku len ako s fakultatívnou možnosťou, a to len v prípade, že je to nevyhnutné pre objasnenie veci. K sťažovateľkou namietanému postupu všeobecných súdov podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku v spojení s § 57 ods. 5 Exekučného poriadku (právna úprava, ktorá bola účinná v čase od 9. augusta 2012 do 31. decembra 2012, pozn.) ústavný súd konštatuje, že aj v prípade, ak by tento postup nebol zo strany všeobecných súdov dodržaný (nariadenie pojednávania pred vyhlásením exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie, pozn.), nepredstavoval by také porušenie označených práv sťažovateľky, ktoré by svojou intenzitou bolo spôsobilé zasiahnuť do ňou označených práv v takom smere, aby ústavný súd mohol vysloviť ich porušenie (napr. I. ÚS 367/2014). Naostatok postup podľa § 57 ods. 5 Exekučného poriadku ani neprichádzal do úvahy v žiadnom z napadnutých konaní okresného súdu z dôvodu neúčinnosti predmetnej právnej úpravy.

V kontexte uvedeného ústavný súd odmietol sťažovateľkou podané sťažnosti týkajúce sa postupu a rozhodnutí krajského súdu z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti a nedostatku právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Pozornosti ústavného súdu pritom neušlo, že sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 13762/2015 a sp. zn. Rvp 14205/2015 sú totožné, keďže napádajú tie isté rozhodnutia ako Okresného súdu Žilina, tak aj krajského súdu, ako aj že krajský súd sťažovateľkou napadnutým uznesením sp. zn. 2 CoE 53/2015 z 29. júla 2015 meritórne nepreskúmaval uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5 Er 1754/2014-7 z 20. februára 2015, pretože odvolanie proti označenému uzneseniu okresného súdu podala sťažovateľka oneskorene, v dôsledku čoho ňou použitej argumentácii proti napádaným uzneseniam chýba akákoľvek právna relevancia. Uvedené však nič nemení na celkovej absencii dôvodov na prijatie všetkých sťažností, ktoré sú špecifikované v záhlaví tohto uznesenia, čo vedie k ich odmietnutiu. Prihliadajúc na zásadu procesnej hospodárnosti konania ústavný súd podané sťažnosti odmietol bez podrobnejšieho odôvodnenia (§ 25 ods. 2 posledná veta zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých uznesení krajského súdu a okresných súdov, vrátenie vecí okresným súdom na ďalšie konanie a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ako i úhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

Nad rámec uvedeného ústavný súd v závere dodáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahlcuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom buď na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období, alebo na dôvod namietania neexistujúcich porušení základných práv a slobôd úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2016

Príloha k uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 201/2016

Por. č.	sp. zn. sťažností vedených ústavným súdom (Rvp)	sp. zn. uznesení okresných súdov	sp. zn. uznesení Krajského súdu v Žiline
		Okresný súd Žilina	
1.	10242/2015	č. k. 18 Er 443/2007-36 z 11. októbra 2013	sp. zn. 3 CoE 57/2014 z 26. marca 2015
2.	10726/2015	č. k. 20 Er 1010/2005-24 zo 7. augusta 2012	sp. zn. 20 CoE 21/2015 z 12. mája 2015
3.	11084/2015	č. k. 18 Er 3901/2006-44 z 11. októbra 2013	sp. zn. 20 CoE 19/2015 z 12. mája 2015
4.	12212/2015	č. k. 20 Er 700/2003-25 z 2. augusta 2012	č. k. 8 CoE 5/2015-108 z 29. apríla 2015
5.	12213/2015	č. k. 24 Er 1241/2004-17 z 19. septembra 2012	č. k. 5 CoE 48/2013-56 z 28. marca 2013
6.	13607/2015	č. k. 20 Er 1673/2007-56 z 27. novembra 2013	sp. zn. 20 CoE 58/2015 z 9. júna 2015
7.	13762/2015	č. k. 20 Er 372/2006-15 zo 6. augusta 2012	č. k. 2 CoE 64/2015-70 z 29. júla 2015
8.	14205/2015	č. k. 18 Er 4015/2006-55 z 27. novembra 2013	sp. zn. 3 CoE 55/2015 z 27. augusta 2015
9.	14653/2015	č. k. 24 Er 854/2003-32 z 18. októbra 2012	sp. zn. 7 CoE 106/2013 z 11. decembra 2013
10.	14654/2015	č. k. 18 Er 3637/2009-32 z 9. októbra 2013	sp. zn. 3 CoE 84/2015 z 27. augusta 2015
11.	15563/2015	č. k. 18 Er 1259/2006-35 z 18. októbra 2012	č. k. 5 CoE 14/2014 z 28. februára 2014
12.	15564/2015	č. k. 24 Er 757/2003-60 z 18. októbra 2012	č. k. 7 CoE 18/2014-106 z 31. marca 2014
13.	15565/2015	č. k. 18 Er 1772/2005-23 zo 7. augusta 2012	sp. zn. 1 CoE 75/2015 z 21. júla 2015
14.	15656/2015	č. k. 24 Er 756/2003-44 z 18. októbra 2012 v spojení s opravným uznesením	sp. zn. 1 CoE 21/2014 z 25. marca 2015
15.	16912/2015	č. k. 24 Er 756/2003-61	

		z 13. augusta 2013	
		Okresný súd Čadca	
16.	11088/2015	č. k. 13 Er 288/2004-23	sp. zn. 3 CoE 42/2014
		z 30. septembra 2011	z 12. februára 2015
17.	11824/2015	sp. zn. 6 Er 226/2014	sp. zn. 9 CoE 4/2015
		zo 4. apríla 2013	z 31. marca 2015
18.	13511/2015	sp. zn. 13 Er 824/2006	sp. zn. 1 CoE 13/2015
		z 12. decembra 2012	z 21. apríla 2015
19.	14411/2015	č. k. 11 Er 208/2007-25	sp. zn. 3 CoE 132/2014
		z 15. júla 2013	z 26. marca 2015
20.	14655/2015	č. k. 12 Er 1425/2006-35	sp. zn. 7 CoE 73/2014
		z 15. júla 2013	z 28. novembra 2015
21.	14656/2015	č. k. 12 Er 1026/2006-21	sp. zn. 3 CoE 92/2014
		z 8. februára 2012	z 26. februára 2015
22.	14977/2015	č. k. 6 Er 62/2004-26	sp. zn. 2 CoE 87/2015
		z 20. septembra 2013	zo 16. septembra 2015
23.	15560/2015	č. k. 8 Er 167/2015-19 z 13.	sp. zn. 2 CoE 27/2015
		marca 2012	z 10. júna 2015
24.	15561/2015	č. k. 11 Er 164/2005-17	sp. zn. 3 CoE 126/2014
		z 13. novembra 2013	z 26. februára 2015
25.	15562/2015	č. k. 6 Er 341/2004-32	sp. zn. 2 CoE 23/2015
		z 8. novembra 2011	z 3. júna 2015
26.	15657/2015	č. k. 6 Er 442/2004-34	sp. zn. 3 CoE 147/2014
		zo 7. novembra 2011	z 12. februára 2015
27.	16909/2015	č. k. 5 Er 485/2010-18	č. k. 2 CoE 57/2015-69
		z 8. januára 2013	z 29. júla 2015
		Okresný súd Ružomberok	
28.	11085/2015	č. k. 3 Er 4/2007-37	sp. zn. 3 CoE 137/2014
		zo 4. marca 2014	z 9. apríla 2015
		Okresný súd Dolný Kubín	
29.	10239/2015	č. k. 5 Er 5/2009-122	sp. zn. 3 CoE 149/2014
		z 12. mája 2014	zo 16. apríla 2015
30.	10240/2015	č. k. 7 Er 38/2007-55 zo 14.	sp. zn. 3 CoE 94/2014
		októbra 2013	zo 16. apríla 2015
31.	13067/2015	č. k. 10 Er 303/2009-63	sp. zn. 1 CoE 43/2015
		z 1. októbra 2014	z 21. apríla 2015
		Okresný súd Liptovský	

Mikuláš

32.	10241/2015	č. k. 6 Er 1098/2005-24 z 22. júna 2012	sp. zn. 9 CoE 6/2015 z 31. marca 2015
33.	11086/2015	č. k. 3 Er 603/2007-51 z 5. novembra 2013	sp. zn. 3 CoE 143/2014 zo 16. apríla 2015
34.	11087/2015	č. k. 7 Er 609/2008-68 z 10. júla 2014	č. k. 5 CoE 3/2015-167 z 24. marca 2015
35.	12215/2015	č. k. 7 Er 10/2009-87 z 10. júla 2014	č. k. 10 CoE 93/2014-169 z 30. apríla 2015
36.	13066/2015	č. k. 8 Er 627/2008-20 z 25. februára 2013	sp. zn. 20 CoE 50/2015 z 9. júna 2015
37.	15566/2015	č. k. 5 Er 1754/2014-7 z 20. februára 2015	č. k. 2 CoE 53/2015-35 z 29. júla 2015
38.	15567/2015	č. k. 5 Er 10/2005-25 z 13. apríla 2011	sp. zn. 2 CoE 81/2015 zo 16. septembra 2015
39.	15658/2015	č. k. 5 Er 1824/2014-19 z 20. februára 2015	sp. zn. 20 CoE 83/2015 z 25. augusta 2015
40.	16910/2015	č. k. 5 Er 1343/2014-8 z 19. januára 2015	sp. zn. 3 CoE 79/2015 z 1. októbra 2015
		Okresný súd Námestovo	
41.	13608/2015	č. k. 3 Er 249/2008-24 z 11. mája 2011	č. k. 3 CoE 12/2015 z 30. júla 2015
42.	13763/2015	č. k. 6 Er 839/2009-78 z 29. apríla 2013	sp. zn. 20 CoE 85/2015 z 29. júla 2015
43.	14410/2015	č. k. 3 Er 1542/2008-70 z 5. novembra 2014	sp. zn. 3 CoE 19/2015 z 30. júla 2015
44.	14657/2015	č. k. 3 Er 2240/2014-16 z 19. novembra 2014	č. k. 41 CoE 194/2015 z 12. augusta 2015
45.	16911/2015	č. k. 5 Er 1841/2008-24 z 27. marca 2012	sp. zn. 3 CoE 105/2015 z 22. októbra 2015